

P

ZŠ

Tábořská

Sezimova

Tábořská

Tábořská

5

dětské hřiště

schody

Svatoslavova

Pod Sokolovnou

pomník

3

Na květnici

Pod vilami

— Park Jiráskovy sady

Jiráskovy sady jsou dílem architekta Karla Skaláka. Parkově upravená plocha se nachází na náměstí gen. Kutvašra. Dolní část kompozice obklopuje Tábořská ulice, horní část leží na svahu pod Nuselskou sokolovnou. Park vznikl na místě bývalého hřbitova. Jeho horní část měnila v průběhu historie svůj půdorys z trojúhelníkového na dnešní půlkruhový. Kompozice Jiráskových sadů odpovídá formě městského parku, založeného v 19. stol. podle zahraničních, zejména pařížských vzorů. Takovéto městské parky byly v Čechách obvykle nazývány městskými sady. Celková plocha Jiráskových sadů činí 1,9 ha. Jako hlavní kompoziční útvar byl zde vyvinut průhled na severojižní ose, předvádějící pohled od historizující školy v Tábořské na nuselskou Sokolovnu, který umocňuje vodní prvek jako součást pietního místa v horní části sadu. Celkovému dojmu přispívá svažité profil parku sklánějící se pozvolna s centrální osou k hlavní ulici.

Karel Kutvašr (foto č. 2)
(27. ledna 1895, Michalovice – 2. září 1961, Praha) byl československý legionář, důstojník a generál, který velel Pražskému povstání. Karel Kutvašr se narodil 27. ledna 1895 v Michalovicích u Havlíčkova Brodu jako šesté dítě v rodině Josefa Kutvašra. V tehdejší Německém Brodě vystudoval obchodní školu. Nejříve byl zaměstnán u firmy Jenč v Humpolci. Později pracoval jako úředník firmy Vielwart a Dědina, která vyvážela zemědělské stroje do carského Ruska. V srpnu 1914 se přihlásil do České družiny, zakládající jednotky budoucích Československých legií. Jako rozvědkář se zúčastnil všech významných bitev. Za hrdinství v bojích byl mnohokrát vyznamenán. Po bitvě u Zborova se stal velitelem praporu a pomocníkem velitele pluku plukovníka Švece. Po jeho smrti se stal velitelem 1. pluku. Do vlasti se vrá-

til roku 1920, kde byl povýšen na plukovníka a ve věku 33 let na generála. Stal se jedním z nejmladších generálů československé armády. V Rusku se seznámil s Jelizavetou Jakovlekovou, se kterou se později oženil. Za okupace byl členem odbojové organizace Obrana národa. Za Pražského povstání převzal postupně velení nad povstálci a přijal kapitulaci německých jednotek výměnou za jejich volný průjezd Prahou. Po válce působil na vysokých vojenských funkcích v Plzni a Brně. Krátce po Únoru 1948 byl z armády propuštěn a v prosinci 1948 dokonce zatčen. Byl obviněn z velezrady a roku 1949 odsouzen na doživotí. V roce 1960 byl po amnestii prezidenta republiky propuštěn. Z vězení se vrátil ve velmi špatném zdravotním stavu. Chvilí se živil jako hliďák nebo vrátný. Zemřel náhle 2. října 1961. V roce 1968 zrušil Městský soud v Praze absurdní obvinění z roku 1949. Plně rehabilitován byl Karel Kutvašr teprve po listopadu 1989. In memoriam byl povýšen na armádního generála a byl mu udělen Řád Milana Rastislava Štefánika.

Památník tří odbojů (foto č. 3)
Od roku 1927 stál na dnešním náměstí Generála Kutvašra v Nuslích Památník padlým v 1. světové válce. V 80. letech 20. století byl pomník přestavěn na Památník I. a II. odboje a vyzdoben mj. sousoším Osvobození (rudoarmějce se samopalem) s citáty V. I. Lenina. Po roce 1990 bylo sousoší odstraněno, aby zde podle návrhů architektů F. Novotného a J. Suchana vznikl Památník tří odbojů s daty 1914–1918, 1939–1945 a 1948–1989. Památník odhalený 26. června 1997 je doplněn fontánou připomínající tok času.

Karel Kutvašr, jeho památku připomíná pomník s bustou na budově Nuselské radnice

Památník tří odbojů

Pohled na nuselskou Radnici

Rozkvetlá Magnolie v parku

Dětské hřiště v parku

náměstí Generála Kutvašra

2

Stav budova

M. Praha 4

Svatoslavova

Pod vilami